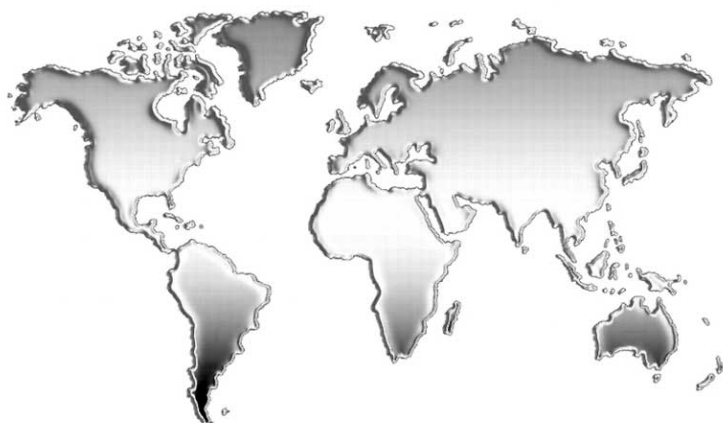

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Drugo tromjesečje 2026.

ISTOČNA SREDNJOAFRIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjüre Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Cvita Gojević

Lektura
Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2026.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovo tromjesečje upoznat ćemo Istočnu srednjoafričku diviziju, čije područje obuhvaća dvanaest zemalja: Burundi, Demokratsku Republiku Kongo, Džibuti, Eritreju, Etiopiju, Keniju, Ruandu, Somaliju, Južni Sudan, Sudan, Tanzaniju i Ugandu. To je područje dom za 524 milijuna ljudi, uključujući 5,5 milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih devedeset i pet ljudi.

Novčana sredstva prikupljena darom trinaeste subote, poznata kao misijski projekt tromjesečja, podržat će pet projekata u četiri države. Kako bih prikupio pripovijesti za ovaj misijski vodič, posjetio sam četiri mjesta predstojećih projekata, te mjesta dvaju projekata koji su prijašnjih godina primili darove.

U Kinšasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo, vidio sam građevinare kako postavljaju temelje medijskog centra koji će sadržavati prostore za Hope Channel, studio za Adventist World Radio, evangelizacijski centar za društvene mreže te pozivni centar za govornike francuskog jezika iz cijelog svijeta. Domaće medijsko osoblje reklo mi je da su uzbuđeni zbog mogućnosti da taj medijski centar, uz pomoć Svetoga Duha i dara ovoga tromjesečja, dosegne djecu i odrasle govornike francuskog jezika u cijeloj Africi i šire.

U istom gradu obišao sam Adventističku kliniku u Kinšasi, koja se djelomično financirala darovima iz 2019. godine u svrhu obnove opreme i proširenja s novim krilom. Radovi na novom krilu bili su gotovo završeni. Zadivljen sam poboljšanjima u odnosu na šest godina ranije, kad sam prvi puta posjetio kliniku. Vidio sam liječnike i medicinske sestre kako se brinu o dugom redu pacijenata.

Bog čini nevjerojatno djelo u još dvije klinike koje će primiti dio darova ovog tromjesečja: ambulanti Buganda u Burundiju i adventističkoj ambulanti u Zanzibaru u Tanzaniji. Darovi će pomoći u obnovi tih klinika.

U Keniji sam posjetio dječji vrtić Merisho Advent Community, u blizini glavnog grada Nairobija, i vidio domete darivanja iz 2023. godine: višenamjensku dvoranu u adventističkoj školi za gluha djecu Mwata u Kisiju.

Iskustva vezana uz te projekte možete pronaći u *Vijestima iz svijeta* (PDF na engleskom jeziku možete preuzeti na: bit.ly/adultmission) te u pratećim *Vijestima iz svijeta za djecu* (bit.ly/childrensmission).

Ne zaboravite također preuzeti besplatne videozapise Mission Spotlight s izvještajima iz Istočne srednjoafričke divizije i šire. Videozapise možete preuzeti ili gledati na stranici Adventist Mission na bit.ly/missionspotlight.

Hvala vam što ohrabrujete ljude da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

*****

Dar trinaeste subote od ovoga tromjesečju podržat će pet projekata u Istočnoj srednjoafričkoj diviziji:

- ◆ Veliki medijski centar s Hope Channelom, Adventističkim radijom u svijetu (Adventist World Radio), evangelizacijskim centrom za društvene mreže i pozivnim centrom u Kinšasi, Demokratska Republika Kongo.
- ◆ Školu za zdravstveno osoblje, Adventističko sveučilište Lukanga, Lubero, Demokratska Republika Kongo.
- ◆ Adventističku Buganda, Burundi.
- ◆ Adventistički dječji vrtić Merisho, Ongata Rongai, Kenija.
- ◆ Adventističku kliniku u Zanzibar, Tanzanija.

*****

4. travnja 2026.

Sveučilište koje mijenja srca

Demokratska Republika Kongo

Jedan od misijskih projekata ovoga tromjesečja je škola za zdravstveno osoblje na Adventističkom sveučilištu Lukanga u mjestu Lubero, u Demokratskoj Republici Kongo. Predsjednik Sveučilišta, dr. Malembe Tatasi Fils, voli dijeliti iskustva ljudi kojima se život promijenio zahvaljujući tom Sveučilištu.

Ozbiljan sukob

Jedna djevojka je došla iz obitelji koja pripada velikoj nekršćanskoj svjetskoj religiji, i upisala je Adventističko sveučilište Lukanga na preporuku svojega oca.

Rekao joj je da je izabrao upravo to Sveučilište jer je proučio mnoge kršćanske denominacije i osjećao je da adventisti najiskrenije žive svoju vjeru. Ali, upozorio ju je: “Iako ideš u adventističku ustanovu, ne šaljem te tamo da postaneš adventistica.

Djevojka je došla na Sveučilište zanimajući se za nauk Adventističke crkve. Bila je dotaknuta propovijedima tijekom tjedna duhovne obnove te se odlučila priključiti Crkvi. Bila je krštena 2024. godine bez očevog znanja.

“Još uvijek nije rekla svojoj obitelji da je krštena”, kaže ravnatelj Sveučilišta dr. Malembe. “Očekuje ozbiljan sukob sa svojim ocem. Ona traži naše molitve.”

Trudnica

Jedna je trudnica došla na pregled u kliniku s pedeset i dva ležaja, koja djeluje u sklopu Sveučilišta. U toj klinici je

saznala, kad je pregledana ultrazvukom, da očekuje blizance. Bila je jako iznenađena. Naime, njezin ju je muž napustio, te će sada trebati sama podizati ne jedno, već dvoje djece.

Klinika pruža jutarnja bogoslužja za pacijente, zaposlenike i ostale članove zajednice. Bogoslužje vode studenti sa Sveučilišta, a nakon bogoslužja dijele svježi kruh.

Mlada majka je uživala u takvim jutarnjim sastancima. Kad su studenti pripremili posebnu dvotjednu evangelizaciju za kliniku, dolazila je na svaki sastanak. Božja riječ promijenila je njezino srce te je bila krštena.

Zatim je rodila blizance.

Kad je njezin muž doznao da su se rodili blizanci, došao je potražiti svoju ženu i njih. Bio je iznenađen da to više nije bila onakva žena kakvu je ostavio. Umjesto žene koja se opijala i koja je bila nevjerna, našao je trijeznu majku koja voli Boga svim svojim srcem. Rekao je dr. Malembeu: "Iznenađen sam kad vidim tako veliku promjenu na mojoj ženi. Ja želim slijediti ono što vi učite."

Sada i on proslavlja Boga u Adventističkoj crkvi, zajedno sa svojom ženom i blizancima, koji imaju sedam mjeseci. Dr. Malembe i ostali se mole da i on preda svoje srce Kristu.

Opsjednuti student

Jedan mladić došao je na Sveučilište s jakom željom da studira teologiju i da postane pastor. Pridružio se Adventističkoj crkvi dok je još bio u srednjoj školi, ali njegova se obitelj žestoko protivila njegovim planovima. Oni su željeli da on postane vrač. Nitko mu nije htio pomoći u plaćanju školarine; bio je sasvim sam.

Mladić je dobio posao na Sveučilištu kao noćni čuvar, te je radio dvije godine kako bi zaradio dovoljno da počne studirati.

Ali nakon početka studija se razbolio. Ničega se nije mogao sjetiti te bi često lutao po kampusu a da nije znao kamo ide. Obeshrabren, razmišljao je o odustajanju od studija.

Njegova je obitelj objavila da je opsjednut. “To je zato što on treba biti vrač, a ne pastor”, govorili su.

Liječnici u sveučilišnoj klinici su ga pregledali i nisu našli ništa što bi se moglo liječiti uz pomoć lijekova.

“Ovo je nešto duhovne problematike”, rekli su. “Cijeli teološki odjel bi se trebao moliti za njega.”

Tako se dvadeset i sedam profesora i studenata iz teološkog odjela okupljalo četvrtkom te su održavali posebne molitvene sastanke.

Student je ozdravio i vratio mu se razum. Završio je studij i čeka poziv kako bi služio kao pastor u crkvi.

“Vrlo je rječit govornik te se nadamo i vjerujemo da će učiniti veliko djelo za Božju crkvu”, kaže dr. Malembe.

Ovog tromjesečja, možete pomoći Adventističkom sveučilištu Luknga da dopre do više srdaca za Isusa. Trenutno studenti škole za zdravstveno osoblje koriste skučen laboratorij sveučilišne klinike za svoja istraživanja. Darovi prikupljeni trinaeste subote u cijelom svijetu, poznati i kao darovi za tromjesečni misijski projekt, pomoći će u izgradnji zgrade koja će imati veće laboratorije za pet studijskih područja škole za zdravstveno osoblje: opću sestrinsku skrb, primaljstvo, medicinsku radiologiju, laboratorijsku dijagnostiku i pedijatriju. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku, a zatim pokažite Demokratsku Republiku Kongo.
- ◆ Pogledajte kratak YouTube video o sveučilišnom ravnatelju dr. Malembeu na: bit.ly/Malembe-ECD.
- ◆ Preuzmite slike njegovog svjedočenja s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Pročitajte više o Adventističkom sveučilištu Lukanga u *Encyclopedia of Seventh-day Adventist (Adventistička enciklopedija)* na: bit.ly/Lukanga.
- ◆ Škola za zdravstveno osoblje na Adventističkom sveučilištu Luganda otvorena je 2012. godine te je bila prva takva škola u zemlji. Sada godišnje diplomira oko dvije stotine medicinskih sestara.
- ◆ Oko sedamdeset posto pastora u Demokratskoj Republici Kongo završilo je Adventističko sveučilište Lukanga.

*****

11. travnja 2026.

Zemljište kupljeno dvaput

Demokratska Republika Kongo

Bio je to mračan dan za Adventističko sveučilište u Africi. Dana 18. ožujka 2001. godine su naoružani vojnici upali na imanje Adventističkog sveučilišta Lukanga u mjestu Lubero, Demokratska Republika Kongo. Uljezi su pripadali skupini mai-mai, policiji koju su vodili ratni zapovjednici, seoski poglavice i tradicionalni plemenski starješine koji su zauzeli dio zemlje.

Naziv mai-mai dolazi od riječi *voda* na Swahiliju. Pripadnici te policije polijevali su se vodom kako bi se, prema njihovu vjerovanju, zaštitili od metaka.

Vojnici mai-mai napadali su djelatnike i studente na sveučilištu. Zarobili su tri studenta i odveli ih na planinu Nyarusunzu, gdje su ih čekali ostali pripadnici skupine. Ispitivali su studente, tvrdeći da Sveučilište nezakonito zauzima njihovu zemlju.

Iako je Sveučilište osnovano samo tri godine ranije 1999., Adventistička je crkva tu zemlju posjedovala desetljećima. Zairska unija je na tom mjestu osnovala obrazovnu ustanovu *Institut adventiste de Lukanga* još 1965. godine, i ondje su studenti pohađali nastavu trideset i šest godina.

Tijekom ispitivanja, jedan od vojnika je zaprijetio da će pucati na svu trojicu studenata izbliza. Zatim je izbila žestoka svađa među vojnicima te je nastao kaos. U tom trenu se otvorilo nebo i kiša je počela obilno padati.

Budući da su borci mai-mai vjerovali kako ih voda štiti od metaka, nisu željeli ostati na kiši, pa su se razbjegli. Trojica zarobljenih studenata iskoristila su tu priliku i pobjegli.

Do danas mnogi ljudi vjeruju da je Bog poslao kišu te da je tako spasio život tim studentima.

Ali iskustvo nije gotovo.

Događaji od 18. ožujka i tvrdnje o vlasništvu nad zemljištem potaknuli su obitelji bivših seoskih poglavica da dokažu kako Sveučilište nezakonito koristi njihovu zemlju. U jeku sve glasnijih optužbi, Sveučilište je poduzelo korake za smirivanje takvog stanja. U svibnju 2001. godine, dva mjeseca nakon događaja na brdu, Adventistička je crkva pristala drugi put platiti zemljište obiteljima.

Taj sporazum je vratio mir, ali značio je i da je Crkva dvaput platila za istu zemlju. Moglo bi se reći da ta zemlja pripada Crkvi dvaput.

I Bog može reći da ljudi pripadaju Njemu dvaput. On nas je stvorio, i On nas je otkupio. U 1. Korinćanima 6,20 piše: "Jer ste kupljeni skupo! Stoga proslavite Boga u svome tijelu i svome duhu, koji su Božji."

Kao što Sveučilište može reći za zemlju: "Ti si moja dvaput", tako i Bog može reći za nas: "Ti si moj dvaput."

Postani dio iskustva Adventističkog sveučilišta Lukanga, darujući novčani dar trinaeste subote ovoga tromjesečja. Taj subotnji dar poznat je i kao misionarski projekt tromjesečja. Trenutno studenti škole za zdravstveno osoblje za svoja istraživanja koriste skućeni laboratorij sveučilišne klinike. Dar ovog tromjesečja pomoći će da se izgradi zgrada za sveučilišnu školu za medicinsko osoblje, koja će sadržati veće laboratorije za pet područja studija škole za zdravstveno osoblje: opću sestrinsku skrb, primaljstvo, medicinsku radiologiju, laboratorijsku dijagnostiku i pedijatriju. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku, a zatim i Demokratsku Republiku Kongo.
- ◆ Pogledajte kratak YouTube video o sveučilišnom ravnatelju dr. Malambeu na: bit.ly/Malembe-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za njegovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Pročitajte više o Adventističkom sveučilištu Lukanga u *Encyclopedia of Seventh-day Adventist (Adventistička enciklopedija)* na: bit.ly/Lukanga.
- ◆ Škola za zdravstveno osoblje na Adventističkom sveučilištu Luganda otvorena je 2012. godine i bila je prva takva škola u zemlji. Sada godišnje diplomira oko dvjesto medicinskih sestara godišnje.
- ◆ Oko sedamdeset posto pastora u Demokratskoj Republici Kongo završilo je Adventističko sveučilište Lukanga.

*****

18. travnja 2026.

Traženje čiste istine

Demokratska Republika Kongo

Safi znači *čista* na svahiliju. Baš kao i njezino ime, Safi je voljela imati čiste misli, govoriti čiste riječi i ponašati se na čisti način. Posebno je voljela pjevati čiste pjesme.

Safi je iskreno voljela pjevati Gospodinu, i svojim je glasom obogaćivala bogoslužja u različitim crkvama u Kinšasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo.

Ali nešto nije bilo kako treba.

Dok je promatrala metež ljudi koji su vikali nerazumljivim jezicima i molili se iz petnih žila, osjećala se nelagodno. Nešto je nedostajalo. Osjećala je da crkve u kojima je pjevala nemaju čistu istinu.

Kod kuće je Safi molila Boga da joj pomogne pronaći Njegovu pravu crkvu s čistom istinom. Nakon toga je posjetila još crkava i pjevala u njima, ali i dalje nije bila zadovoljna.

Na kraju je odlučila da više neće ići ni u jednu crkvu. Ostat će kod kuće i moliti Boga da joj pokaže svoju pravu crkvu s neiskvarenom istinom.

Umjesto odlaska u crkvu, Safi je kod kuće gledala propovijedi na YouTubeu, i jednog je dana naišla na propovijed koja je govorila o “crkvenom Ostatku”. Propovjednik je ukazao na Crkvu adventista sedmog dana kao na taj Ostatak, rekavši da je to jedina denominacija koja u potpunosti prihvaća Božju riječ.

Safi se za to zanimala i upitala se: “Kako mogu pronaći tu crkvu?”

Otvorila je Facebook i pretražila pojam “Crkva adventista sedmog dana”. Pretraga ju je odvela do profila nepoznate osobe.

Stupila je u kontakt s tim čovjekom i saznala da je on vjernik Adventističke crkve. Dao joj je adresu svoje crkve i pozvao je da dođe u subotu na bogoslužje.

Safi je otišla. Svidjelo joj se kako su ljudi molili i propovijedali u crkvi. Nije bilo vike i kaosa. Sve je bilo uredno i mirno. Pomislila je: “Ovo je mjesto gdje želim biti.”

Također ju je zadivilo što su imali subotnju školu za djecu i mlade. Željela je pronaći crkvu s programima za svoje troje djece od osam, devet i deset godina.

Te su joj subote vjernici crkve rekli za još jednu adventističku zajednicu koja je bila bliže njezinom domu.

Sljedeće subote otišla je u tu bližu crkvu i saznala da započinju 35-dnevni evandeoski program.

Prisustvovala je svakom bogoslužju. Osjećala je kao da je program pripremljen baš za nju. Dok je slušala, pomislila je: “Bože, trebala sam u ovu crkvu doći puno ranije.”

Na kraju programa Safi se krstila i postala članicom Adventističke crkve. Adventist s kojim se prvi put povezala preko Facebooka bio je presretan!

Danas Safi i dalje voli razmišljati čiste misli, govoriti čiste riječi i ponašati se na čist način.

I dalje voli pjevati čiste pjesme — i često se može čuti kako pjeva subotom u svojoj mjesnoj crkvi.

Ona svjedoči kako je Bog upotrijebio medije da je dovede do svoje čiste istine. “Zahvaljujem Bogu,” kaže ona. “Sve se to dogodilo zato što sam pratila medije.”

Jedan od posebnih misijskih projekata ovog tromjesečja je novi medijski centar koji će sadržavati Hope Channel, Adventistički radio u svijetu (Adventist World Radio), centar za evangelizaciju putem društvenih mreža te pozivni centar na francuskom jeziku u Safinom rodnom gradu Kinšasi, u Demokratskoj Republici Kongo. Kroz taj projekt će mnogi ljudi u Kinšasi, Kongu i frankofonskom svijetu biti pozvani da upoznaju Božju čistu istinu. Hvala vam što velikodušno darujete za taj važan projekt.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i Demokratsku Republiku Kongo. Pokažite i grad Kinšasu, mjesto budućeg medijskog centra s Hope Channelom.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video i Safi kako pjeva: bit.ly/Safi-ECD.
- ◆ Razgovor za ovo misijsko iskustvo vođen je sa Safi u skućenom studiju koji koriste Hope Channel i Adventist World Radio, prije izgradnje novog velikog centra. Safi uživa u programima Hope Channela i AWR-a, te je rekla: “Želim zahvaliti Bogu za ovo djelo.”
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq

*****

25. travnja 2026. **Strašne zvijeri**

Demokratska Republika Kongo

Dieudonne je gorio za Boga u Demokratskoj Republici Kongo. Njegov posao bio je propovijedati na kampusima raznih sveučilišta i dovoditi studente u svoju crkvu. Bio je uspješan u svojem poslu i činio je to mnogo godina.

A onda, kad je imao šezdeset i osam godina, iznenada su se na njegovim vratima pojavili biblijski djelatnici i pozvali ga na evangelizacijske sastanke Adventističke crkve.

Dieudonne i njegova supruga otišli su na otvaranje i bili su zaprepašteni kad su ugledali veliki plakat s prikazima ružnih zvijeri.

“Vau!” uskliknuo je Dieudonne. “Što je ovo?”

Njegova je supruga rekla da je prestrašena i da ne želi ostati.

“Te životinje su zastrašujuće”, rekla je. “Je li ovo crkva ili nešto drugo? Nikad nismo vidjeli ovako nešto u našoj crkvi, pa sumnjam da ti ljudi propovijedaju Evandjelje. Možda nas pokušavaju zavesti.”

Dok se spremala otići, Dieudonne joj je rekao da nije zastrašen životinjama i da namjerava ostati. Ona je odmahнула glavom i otišla.

Tada je započeo sastanak. Dok je slušao, Dieudonne je saznao da su slike životinja uzete iz biblijskih knjiga Daniel i Otkrivenje. Propovijedao je mnogo godina, ali nikad nije razumio proročanstava iz Daniela i Otkrivenja na način kao te večeri.

Vratio se sljedeći večeri i one iza nje. Naučio je mnogo toga što nikad nije čuo. Ali cijelo njegovo razumijevanje Boga promijenilo se kad je govornik pročitao redak iz Luke 24,1.

Taj biblijski redak govorio o ženama koje su došle na Isusov grob, i započinje riječima: “A u prvi dan tjedna, vrlo rano ujutro...”

Dieudonne je uvijek mislio da je prvi dan u tjednu ponedjeljak. Zato je i mislio da drži četvrtu zapovijed iz Izlaska 20,8-10. “Sjeti se subote, da je držiš svetom. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao, ali sedmog dana je subota posvećena Gospodinu. Tada ne radi nikakva posla.”

Sada je po prvi puta shvatio da Biblija naučava da je prvi dan tjedna nedjelja, a ne ponedjeljak.

Odlučio je da će nadalje svetkovati subotu kao dan odmora.

Kad je propovjednik pozvao ljude na krštenje, Dieudonne nije dvojio. Bio je već ranije kršten, ali je pomislio: “Ovo je moja prilika da se krstim u biblijskoj istini.” Odmah je izišao naprijed.

Svake večeri nakon sastanaka Dieudonne je svojoj ženi prepričavao ono što je naučio. Ona je prihvatila da je sedmi dan subota te se i ona krstila. Dieudonne je govorio i ostalim članovima svoje obitelji o svojim novim uvjerenjima, i nekoliko njegovih unuka također se krstilo.

Danas Dieudonne ponovno gori za Boga u Demokratskoj Republici Kongo. Više ne propovijeda na sveučilištima u ime svoje bivše crkve. Umjesto toga, njegova nova crkva pomogla mu je da podigne šator na rubu pločnika u gradu, gdje poziva prolaznike na proučavanje Biblije. Također ih poziva u svoju novu crkvu. U prvih nekoliko mjeseci rada pod šatorom, dvadeset ljudi se pridružilo Adventističkoj crkvi.

“Najveća radost mi je ići među ljude,” kaže Dieudonne. “Svaki dan proučavam Bibliju s ljudima.”

Dieudonneova crkva povezana je s Adventističkom klinikom u Kinšasi, koja je ranije bila korisnik novčanih sredstava iz darova trinaeste subote. Hvala vam što podržavate tu kliniku i njezinu crkvu svojim molitvama. Ovog tromjesečja možete po-

držati novi projekt u Kinšasi: budući medijski centar u kojem će se nalaziti Hope Channel, Adventist World Radio, centar za evangelizaciju putem društvenih mreža i pozivni centar na francuskom jeziku. Hvala vam što velikodušno darujete za ovo važno djelo.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i Demokratsku Republiku Kongo. Zatim pokažite grad Kinšasu, mjesto Adventističke klinike i budućeg velikog medijskog centra u Kinšasi.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video o Dieudonneu na: bit.ly/Dieudonne-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

2. svibnja 2026.

Služba koja mijenja život

Demokratska Republika Kongo

Bila je to ponuda koju Julia nije mogla odbiti.

Studentica novinarstva razgovarala je s prijateljem koji je spomenuo da Adventistički radio u svijetu — (*Adventist World Radio*, AWR) traži pripravnika.

“Ako te zanima, otvoreno je mjesto za pripravnicu”, rekao joj je prijatelj koji je igrom slučaja bio direktor Hope Channela za Demokratsku Republiku Kongo.

Hope Channel i Adventistički radio u svijetu dijelili su mali studio u glavnom gradu Konga, Kinšasi.

Julia je završavala studij novinarstva i nije mogla odbiti priliku da stekne iskustvo.

Otišla je na razgovor i dobila je priliku da devet mjeseci bude pripravnica kao članica tehničkog tima. Trebala je snimati programe i pomagati voditi radijsku postaju.

Iznenadio ju je sadržaj programa na radiju. Ona nije bila adventistica i nije znala baš puno o Adventističkoj crkvi.

Julia je bila dirnuta kako se crkveni vođa, ujedno i voditelj programa, molio za ljude na redovitom programu Adventističkog radija u svijetu. Bila je posebno dirnuta kad se molio za nju. Te molitve su bile različite od svega što je ikada čula. U njezinoj su crkvi ljudi vikali kad su se molili. Ali crkveni vođa joj je rekao: “Ne trebaš vikati kad se moliš. S Bogom možeš razgovarati kao s prijateljem.”

Julia je također bila oduševljena propovijedima i glazbom koja se emitirala na radijskoj postaji.

Jednog dana Juliju su zamolili da pomogne voditi emisiju koja je nosila naziv “Žene od vrijednosti”. U emisiji je voditeljica crkvenog Odjela žena ispitivala druge žene kako da osta-

nu vjerne biblijskim načelima u modi, braku i drugim područjima života.

Kad je pripravnništvo završilo, Julia je bila krštena te se pridružila Adventističkoj crkvi. Njezin prijatelj, direktor Hope Channela koji joj je i predložio da postane pripravnica, jako se razveselio kad je to čuo.

“Bila si moja prijateljica, a sad si postala moja sestra”, rekao joj je.

Julia je bila tako sretna! Pripravnništvo joj je promijenilo život te je shvatila da je radio vrlo dobro pomagalo za obznanjivanje Evandjelja. Razmišljala je: “Voljela bih ostati i dalje širiti Evandjelje.”

Nekoliko mjeseci poslije toga Julia je diplomirala i, na svoje iznenađenje, dobila ponudu za mjesto direktorice radijske postaje. Julia je bila oduševljena te se molila za božansku mudrost. “Bože”, molila se, “molim Te, pomози mi da koristim darove koje si mi Ti dao, te da mogu sastavljati dobre programe i dovoditi ljude Tebi.”

Uz propovijedi i glazbu, radijska postaja emitira programe o obrazovanju, obiteljskom životu i okolišu, što je posebno izazovno pitanje u Demokratskoj Republici Kongu.

Julijino je srce dirnuto kad slušatelji kažu kako im je radijski program bio na blagoslov.

“Povratne informacije od ljudi podsjećaju me da sam se pridružila dobrom projektu. Ohrabruje me da nastavim raditi.”

Adventistički radio u svijetu i Hope Channel i dalje dijele maleni studio u Kinšasi. Julia se veseli preseljenju u veći studio uz pomoć darova trinaeste subote ovoga tromjesečja. Darovi će se koristiti za izgradnju medijskog centra u kojem će se nalaziti Hope Channel, Adventistički radio u svijetu, centar za evangelizaciju putem društvenih mreža i pozivni centar na francuskom jeziku. “Doprijet ćemo do mnogih ljudi kroz medijski centar”, kaže Julia. “Dohvatit će sve zemlje francuskog govornog područja u Africi.”

Hvala vam što velikodušno darujete za ovaj važan projekt!

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i Demokratsku Republiku Kongo. Zatim pokažite grad Kinšasu, mjesto budućeg velikog medijskog centra.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video o Juliji na: bit.ly/Julia-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

9. svibnja 2026.

Blagoslov gluhoće

Kenija

Ovo je nastavak iskustva od nekadašnjeg dara trinaeste subote, poznatog i kao darivanja za misijske projekte.

Kao ravnatelj adventističke škole u Keniji za gluha djecu, Oberio ima pune ruke posla.

Nije bilo lako okupiti djecu koja bi se školovala u tom internatu.

U nekim kenijским zajednicama gluhoća se smatra dokazom o grijehu u obitelji. Možda je djetetova majka ili djed napravio nešto loše, i kao ishod toga je Bog kaznio dijete gluhoćom. Ljudi ne prihvaćaju činjenicu da gluhoća može biti izazvana genima, oštećenjem pri porodu, nekom bolesti ili drugim razlozima.

Gluhoća se smatra kaznom, i neki roditelji skrivaju svoju djecu kod kuće.

Oberiovo poslanje je učiti roditelje da gluhoća nije nikakva kazna. On vidi svoj život kao dokaz tog učenja. Kao dječak je naučio da se sluh može izgubiti i zbog lijekova.

Oberio je rođen s uobičajenim sluhom. Njegov je otac umro kad je bio dječak, a njegova ga je majka, koja je bila slijepa, vodila u mjesnu adventističku crkvu subotom.

Ali kad je imao trinaest godina, obolio je od malarije. U bolnici je dobio hitnu injekciju lijeka. Oštra bol od injekcije ispunila je njegove uši te je počeo krvariti. Prevezen je u drugu bolnicu gdje su mu liječnici rekli da je lijek, koji je primio u prvoj bolnici, ošteti njegov sluh te da će oglušiti.

Dječak je ostao u bolnici dugo vremena. U bolnici je vidio ljude oboljele od malarije koji su došli, ali nikada nisu otišli

kući. Ali on se u potpunosti oporavio i bio je pušten iz bolnice.

Kod kuće se njegov sluh polako gubio. Neko je vrijeme mogao razlikovati glasne zvukove. Donekle mu je pomogao slušni aparat, ali kad je imao četrnaest godina, izgubio je sluh u potpunosti.

Oberio se osjećao obeshrabreno. Cijeli je život mogao čuti, a sada odjednom više nije čuo ništa. Pitao se je li ga to Bog kažnjava.

U svojem očaju pronašao je nadu u Bibliji. Pročitao je redak iz Jeremije 29,11: “Jer, znam što sam vam namijenio — kaže Bog — blagostanje, a ne nesreću. Osigurat ću vam budućnost kakvoj se nadate.” (SHP)

Razmišljao je: “Možda je moja gluhoća dio Božje nakane za moju dobrobit. Možda će moja gluhoća jednoga dana pomoći drugima.”

Danas je uvjeren kako je njegov gubitak sluha dio Božje nakane da blagoslovi njega i ostale. Završio je obrazovanje i postao učitelj u Adventističkoj školi Mwata za gluhu djecu. A zatim je postao ravnatelj škole.

Škola ima sedmdeset i četiri učenika između četiri i osamnaest godina. U njoj polaznici stječu obrazovanje i podučavaju ih osnovnim životnim vještinama. Također uče čitati Bibliju i imati osoban odnos s Bogom. Tamo saznaju da čak i u Bibliji postoje izvještaji o ljudima koji su bili gluhi, a ono najvažnije — Isus ih nije odbijao, već ih je ozdravio.

Oberio govori djeci kako će Isus uskoro doći i da će otvoriti njihove uši. “Nećete zauvijek biti gluhi”, govori im. “Doći će vrijeme kad ćemo moći čuti.”

Sveukupno je u školi od njezina otvorenja 2012. godine obrazovano devedeset i sedmero djece, a dvadeset i šestoro ih je kršteno.

Oberio slavi Boga što je gluh i za priliku da bude ravnatelj Adventističke škole Mwata za gluhu djecu.

“Sada znam zašto je Bog dopustio da oglušim. Time što sam izgubio sluh, Bog me iskoristio da pomognem djeci u

školi te da ovdje vršim Njegovu misiju. Ja Mu zahvaljujem što sam gluh.”

Dio darova trinaeste subote 2023. godine pomogao je proširiti Adventističku školu Mwata za gluha djecu u Keniji izgradnjom novih spavaonica za djevojčice i dječake, te višenamjenskom dvoranom sa suvremenom kuhinjom i blagovaonicom. Prije su djeca jela vani, a hrana se kuhala na otvorenoj vatri u priručnoj kuhinji koja je bila načinjena od limenih ploča. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima koji će pomoći dijeliti Isusovu ljubav djeci u Adventističkoj školi Mwata za gluha djecu i na drugim mjestima. Jedan od misijskih projekata ovog tromjesečja je druga škola, Adventistički dječji vrtić Merišo u Keniji, koji će također učiti djecu o Bogu. Hvala vam na darovima za taj važan projekt.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu afrički kontinent i Keniju. Pokažite i grad Kisii, mjesto Adventističke škole Mwata za gluha djecu, koja je dobila dio darova 2023. godine. Škola je smještena oko tri stotine kilometara zapadno od glavnog grada Kenije, Nairobija.
- ◆ Pogledajte kratak YouTube video o Obierou na: bit.ly/Obiero2-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

16. svibnja 2026.
Živjeti za Boga
Kenija

Ovo je nastavak iskustva od nekadašnjeg dara trinaeste subote, poznatog i kao darivanja za misijske projekte.

Mary se rodila bez sluha u afričkoj zemlji Keniji. Roditelji su joj umrli dok je bila vrlo mala, pa ju je odgojio dobrodušni ujak.

Ujak je želio da Mary stekne obrazovanje. No kad je djevojčica krenula u državnu školu, nije mogla razumjeti što učitelji govore. Nije mogla pratiti što se događa.

Ujak je dugo tražio školu za gluha djecu. Pronašao je nekoliko takvih škola, ali sve su naplaćivale visoke školarine. Ujak je bio uzgajivač kukuruza i nije mogao platiti školarinu. Jedva je uspijevao prehraniti Mary i ostatak obitelji.

Kad je Mary imala sedam godina, ujak ju je poveo na jedno kampiranje. Tamo je pastor primijetio Mary i savjetovao ujaku da je pošalje u adventistički internat za gluha djecu.

Ujaku se taj prijedlog svidio, ali sve mu se činilo kao san. Živjeli su daleko od Adventističke škole za gluha djecu Mwata i nisu imali novca za autobusnu kartu i za školarinu. Ipak, ujak je želio da djevojčica uči. Prodao je dovoljno kukuruza da kupi karte za put do škole.

U školi je ravnatelj srdačno dočeka Mary i rekao njezinom ujaku da se ne brine zbog školarine i drugih troškova. Pokazao je Mary spavaonicu u kojoj će boraviti s drugim djevojčicama tijekom školske godine.

Mary se oprostila od ujaka i brzo uronila u novi život. Svidjelo joj se imati prijateljice koje su također gluhe. Svidjelo

joj se imati dovoljno hrane svaki dan. Posebno joj se svidjelo učiti o Bogu.

Svako jutro, prije početka nastave, učitelj bi pročitao redak iz Biblije. Mary je zavoljela onaj iz Ivana 3,16: “Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenoga Sina, da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.”

Kako je učila čitati, poželjela je i sama pročitati dnevni biblijski redak.

“Učitelju, mogu li danas ja pročitati redak?” pitala je.

I pročitala ga je.

Prošla je godina. Zatim druga. Pa treća. Mary je vidjela da joj je Bog vjeran. Prisjećala se svojeg starog života i shvaćala da joj Bog daje obrazovanje i budućnost. Odlučila je predati svoje srce Isusu i krstiti se.

“Želim živjeti za Boga,” rekla je ravnatelju škole.

Danas Mary ima trinaest godina. Već šest godina pohađa školu i živi za Boga. Ovih dana čini mnogo više od čitanja biblijskog retka. Priprema propovijedi i propovijeda u školskoj crkvi ili u drugim crkvama subotom.

Voli propovijedati o Isusu koji će se jednoga dana uskoro vratiti i dati sluh svima koji ga ljube.

“Iako sam gluha, čula sam Isusa,” kaže ona.

Dio misijskih darova iz 2023. godine iskorišten je za proširenje Adventističke škole za gluha djecu Mwata u Keniji: izgrađene su nove spavaonice za dječake i djevojčice te višenamjenska dvorana sa suvremenom kuhinjom i blagovaonicom. Prije toga su djeca jela na otvorenom, a njihova se hrana kuhala na vatri u jednostavnoj kuhinji od limenih ploča.

Hvala vam na vašoj velikodušnosti, kojom pomažete dijeliti Isusovu ljubav s djecom u školi Mwata i drugdje po svijetu. Jedan od misijskih projekata ovog tromjesečja je i druga škola — Adventistički vrtić Merišo u Keniji — u kojemu također poučavaju djecu o Bogu. Hvala vam što ste nesebično dali svoj doprinos tom važnom projektu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu kontinent Afriku i zemlju Keniju. Zatim pokažite grad Kisii, gdje se nalazi Adventistička škola za gluha djecu Mwata, koja je primila dio darova iz 2023. godine. Škola se nalazi oko tri stotine kilometara zapadno od glavnog grada Kenije, Nairobija.
- ◆ Napominjemo da je Mary pseudonim, čime se štiti privatnost djevojčice i njezine obitelji.
- ◆ Pogledajte kratki video na YouTubeu u kojem ravnatelj škole, Obiero, pjeva jednu od Maryininih omiljenih pjesama: “Isusova ljubav je predivna” — bit.ly/Mary-ECD
- ◆ Slike povezane s ovim misijskim iskustvom možete preuzeti s Facebooka: bit.ly/fb-mq

*****

23. svibnja 2026.

Dvorana blagoslova

Kenija

Nova višenamjenska dvorana donosi velike blagoslove internatu u Adventističkoj školi za gluhu djecu u Keniji. No, dvorana koja je bila izgrađena uz pomoć vaših darova, bila je veliki blagoslov i za vrijeme same izgradnje.

Nadzornik gradnje rekao je da nikada nije vidio projekt sličan tome. Tijekom tri mjeseca koliko je trajala izgradnja, nije bilo nesreća ni ozlijeđenih. Nitko nije krao građevinski materijal. Nitko se nije pojavio pijan na poslu.

Nadzornik je rekao da se činilo kao da Božja ruka štiti gradilište od početka radova pa sve do njihovog kraja.

Nova višenamjenska dvorana u Adventističkoj školi Mwata za gluhu djecu, smještena je u gradu Kisii, udaljenom oko tri stotine kilometara od glavnoga grada Kenije, Nairobija. Škola je dobila dio darova trinaeste subote u prvom tromjesečju 2023. godine. Novčana sredstva su upotrijebljena za izgradnju višenamjenske dvorane sa suvremenom kuhinjom i blagovaonicom.

Prije se hrana kuhala na otvorenoj vatri u priručnoj kuhinji izgrađenoj od limenih ploča, a djeca su jela na otvorenom. Sredstva su također pomogla da se sagrađe spavaonice za djevojčice i dječake. Škola ima sedamdeset i tri učenika, uključujući četrdeset i tri djevojčice i dvadeset i devet dječaka, u dobi od četiri do osamnaest godina.

Radovi na kuhinji i blagovaonici započeli su pred kraj 2024. godine pod nadzorom Elijaha, 36-godišnjeg adventista.

Svakoga jutra se Elijah molio, zajedno s trideset do četrdeset radnika koji su radili na gradilištu toga dana. Većina radnika došla je iz lokalne zajednice i nisu bili adventisti.

Molio se: "Dragi Bože, molim Te, pomози nam dok danas radimo. Daj nam snagu i dobro zdravlje. Sačuvaj nas dok radimo."

On svjedoči da je Bog odgovorio na njegove molitve.

"Ponekad se dogodi da radnik padne s visine, ili da nešto padne na njega, ali ništa od toga se ovdje nije dogodilo," svjedoči on.

Elijah kaže kako su krađe vrlo česte na gradilištima. Ljudi kradu cement ili željezne šipke noću, pa čak i usred bijela dana dok radnici rade.

"Ali ovdje nismo imali takav slučaj," svjedoči Elijah.

Još jedna vrlo česta nevolja je problem plaćanja. Građevinske tvrtke ponekad nisu plaćene na vrijeme, pa onda ne mogu kupiti građevinski materijal i platiti radnike.

Ali u školi su plaćanja uvijek bila na vrijeme.

Činilo se da radnici uživaju radeći. Elijah kaže da je plaća bila dobra u usporedbi sa sličnim poslovima u okolici, a i radnici su cijenili što su imaju slobodnu subotu. Druga gradilišta i poslovi tražili su od radnika da rade svih sedam dana u tjednu.

Toliko se radnika pojavljivalo u školi svakoga dana, da je Elijah morao odlučivati koga će zaposliti.

Prvog dana nekoliko se radnika pojavilo u pijanom stanju, ali im je Elijah rekao: "Ne možete raditi ovdje ako ste pijani." Isti su se ljudi sljedećega dana vratili trijezni.

Elijah je naćuo kako su se radnici međusobno poticali da ostanu trijezni. Ako bi netko izrazio želju da pije nakon posla, drugi bi mu rekli: "Nemoj piti. Znaš da ne možeš raditi ovdje ako si pijan."

Tjedni su prolazili, i Elijah je vidio kako su radnici ostajali trijezni dan za danom jer su htjeli tamo raditi. Jedan za drugim su mu govorili: "Dajem sve od sebe da ne pijem, ali nije mi lako."

Elijah je rekao da se nada da će radnici donijeti odluku da više nikada ne piju.

“Molimo se da utjecaj našeg rada pridonese da ljudi promijenjene mišljenje o alkoholu,” rekao je.

Elijah je rekao da je zadovoljan s projektom i velikim blagoslovom koji je donio i koji će još donositi mnogim ljudima.

“Ostavio je veliki trag na školu i na zajednicu,” svjedoči on.

Velikodušnost članova Adventističke crkve, mnogih poput vas, omogućila je 2023. godine događaje opisane u ovom misijskom izveštaju. To je vaš novac na djelu — širenje Isusove ljubavi ne samo prema djeci u Adventističkoj školi za gluha djecu Mwata, već i prema građevinskim radnicima koji su sudjelovali u izgradnji kuhinje i blagovaonice.

Jedan od misijskih projekata za ovo tromjesečje odnosi se na još jednu školu u Keniji. Darovi će pomoći u plaćanju izgradnje Adventističkog vrtića Merišo, blizu Nairobija, kako bi djeca dobila nove učionice. Hvala vam što ćete nesebično darivati za taj projekt.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu afrički kontinent i Keniju. A zatim pokažite Kisii, mjesto gdje je smještena Adventistička škola za gluha djecu Mwata, koja je primila dio darova u prvom tromjesečju 2023. godine.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s Elijahom na gradilištu dok je dvorana još bila u izgradnji: bit.ly/Elijah-ECD.
- ◆ Preuzmite slike za ovo misijsko iskustvo s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

30. svibnja 2026.
Dar od Boga
Burundi

Dvadesetšestogodišnja trudnica stalno je osjećala vrtoglavicu. Mislila je da će umrijeti. Izgubila je volju za jelom. Kada bi izašla van, osjećala je kao da joj vjetar prolazi kroz tijelo. Sve ju je boljelo.

Gradska bolnica u Burundiju napravila je niz pretraga, ali nije mogla postaviti dijagnozu. Jeanne je otišla u drugu bolnicu na dodatne pretrage, ali ni tamo joj liječnici nisu mogli pomoći.

Potrošila je mnogo novca tražeći lijek, a sva se nada činila izgubljenom. Smrt je izgledala kao jedino olakšanje. No, Jeanne je htjela roditi. Željela je upoznati svoje prvo dijete.

Tada joj je netko spomenuo adventističku kliniku na sjeverozapadu zemlje. Jeanne je otišla u kliniku poznatu kao Buganda Dispensary.

Osoblje klinike odmah je obavilo prvu pretragu i postavilo dijagnozu. Jeanne nije prepoznala naziv bolesti, ali je sa zahvalnošću prihvatila tekući lijek koji je dobila.

Slijedeći upute osoblja, uzimala je lijek tri puta tjedno. Bio je vrlo sladak. Kako su tjedni prolazili, njezina je bol nestala i Jeanne se vratila k sebi. Kad je došla u kliniku na pregled, dobila je potvrdu da je potpuno zdrava.

Jeanne je bila presretna! Ubrzo nakon toga rodila je djevojčicu. Nazvala ju je Chanelle.

Prošlo je neko vrijeme, a Jeanne se ponovno razboljela. Ovog puta bila je razočarana u adventističku kliniku. Pomislila je da joj zapravo nisu izliječili bolest i da se stara bolest vratila. Zato je posjetila još pet drugih klinika, ali nijedna joj nije mogla pomoći.

U očaju se vratila u Kliniku Buganda. Liječnik je tada dijagnosticirao novu bolest — tuberkulozu.

Dobila je lijekove, a osoblje klinike dalo joj je savjete kako da zaštiti sebe i druge.

Jeanne je bila zahvalna na dijagnozi i sretna kad je uskoro ponovno proglašena zdravom.

Nakon toga nije dvojila kamo će odvesti Chanelle kad se djevojčica razboljela u dobi od dvije godine. Odvela ju je u adventističku kliniku.

Liječnik je načinio pretrage i izgovorio naziv bolesti koji Jeanne nije prepoznala. Rekao joj je da dovodi Chanelle svakih deset dana na injekciju. Jeanne je to činila, i djevojčica je primila osamnaest injekcija prije nego što je proglašena zdravom.

Tijekom liječenja osoblje klinike je posjećivalo Jeanne i njezinu kćer kod kuće. Molili su se s njima, kako u klinici tako i u njihovu domu.

Jeanne je bila dirnuta njihovom ljubavlju prema Bogu i prema njezinoj obitelji. Odlučila se krstiti i pridružiti se Adventističkoj crkvi. Osvojena je za Krista na isti način na koji je i On osvajao ljude dok je hodao zemljom. Ellen G. White kaže:

“Samo će Kristova metoda donijeti istinski uspjeh u do-sezanju ljudi. Spasitelj se miješao s ljudima kao Onaj tko im želi dobro. Pokazivao je suosjećanje za njih, služio njihovim potrebama i stjecao njihovo povjerenje. Zatim im je rekao: ‘Slijedite me.’” (*Služba liječenja*, str. 79; u izvorniku 143)

Mjesecima su djelatnici klinike primjenjivali Kristov način liječenja: posjećivali su Jeanne i njezinu kćer, molili se s njima, pomagali im i osvajali njihovo povjerenje. Tada je Jeanne odlučila slijediti Isusa.

Danas Jeanne ima četrdeset godina i vjerna je članica Crkve adventista sedmog dana. Chanelle, koja ima deset godina, rado ide u subotnju školu sa svojom majkom svake subote. Za njih je Klinika Buganda dragocjeni dar od Boga.

“Način na koji su prema meni postupali u klinici i ljubav koju su mi pokazali, za mene su dokaz da su oni Božji djelatnici”, rekla je Jeanne.

“Čak i kad sam kod kuće, posjećuju me i mole se za mene.”

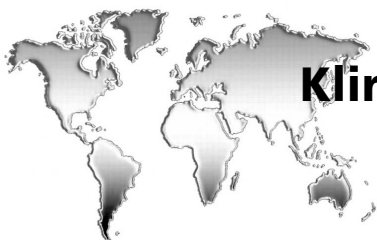
Ovog tromjesečja možete pomoći Buganda Dispensaryju da proširi svoje djelovanje kao iscjeljujuće ruke Velikog Liječnika, Isusa Krista. Klinika, koja se nalazi u kolijevci adventizma u Burundiju, iskoristit će novac za obnovu postojeće zgrade izgrađene još 1983. godine. Novčana sredstva će pomoći i za proširenje klinike i izgradnju novih muških i ženskih odjela, jednokrevetnih soba za pacijente, nove prostorije za savjetovanje, prijamne prostorije, laboratorije i sanitarne čvorove. Hvala što velikodušno prilažete za taj važan projekt.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite zemljovid Afrike i državu Burundi. Zatim pokažite grad Buganda na sjeverozapadu — mjesto gdje se nalazi Buganda Dispensary, koji će dobiti dio tromjesečnog misijskog dara.
- ◆ Ime Jeanne izgovara se kao Žan.
- ◆ Pogledajte kratki video o Jeanne na YouTubeu: bit.ly/Jeanne-ECD.
- ◆ Slike za ovo misijsko iskustvo preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

6. lipnja 2026.

Klinika kao Božje čudo

Tanzanija

Misionarsko iskustvo od ovog tjedna govori o izvanrednim događajima koji su doveli do otvaranja adventističke klinike na otoku Zanzibar, koji pripada Tanzaniji i nalazi se uz istočnu obalu Afrike. Ta je klinika jedan od posebnih misijskih projekata ovog tromjesečja, a njezina povijest započela je sredinom 1980-ih godina.

Visoki državni dužnosnik iz Zanzibara imao je ozbiljnih zdravstvenih problema. Seif Sharif Hamad, tadašnji ministar otoka, osjećao se loše tijekom posjeta glavnom gradu Tanzanije, Dodomi. Kao ministar bio je drugi po važnosti čovjek na Zanzibaru, odmah iza predsjednika. Toga dana osjećao se slabo i nesigurno.

Netko mu je preporučio da ode u adventističku kliniku. Klinika nije bila najbliža njegovom radnom mjestu u zgradi parlamenta. U blizini su bile druge bolnice. Ipak, odlučio je otići u adventističku kliniku. Bio je zadovoljan pruženom njegovom i upitao je osoblje:

“Tko ste vi?”

Odgovorili su: “Mi smo adventisti sedmog dana.”

Zatim je pitao: “Ima li vaša organizacija vodstvo?”

Rekli su mu: “Da, imamo vodstvo.”

Tada ih je upitao: “Možemo li otvoriti takvu kliniku na Zanzibaru?”

Odgovor je bio: “Da, možemo.”

Osoblje klinike prenijelo je njegov zahtjev Tanzanijskoj uniji Adventističke crkve, čiji su se vođe oduševili. Zanzibar je bio posebno zahtjevno područje za misionarski rad, otkako

su prvi djelatnici stigli krajem 1930-ih. Tadašnji literarni evangelisti nisu uspjeli s prodajom knjiga na otoku, na kojem većina stanovništva nije bila kršćanska.

U novije vrijeme Adventistička crkva je postigla više uspjeha slanjem liječnika koji su provodili zdravstvene programe o štetnosti alkohola, duhana i svinjetine. Ti su zdravstveni programi bili u skladu s vjerovanjima stanovnika Zanzibara i izazvali su pozitivan odjek.

Sada je glavni ministar Zanzibara osobno pozvao adventiste da otvore kliniku, koja bi znatno proširila zdravstveni doseg Crkve. Činilo se predobro da bi bilo istinito.

Tanzanijska unija izabrala je tročlano povjerenstvo koje je proučilo mogućnost otvaranja klinike. Ubrzo su se ta tri člana sastala s ministrom u njegovu uredu, 1986. godine. On se prisjetio liječenja u adventističkoj klinici i pozvao ih da što prije krenu u ostvarenje projekta. Osobno je naložio mjesnim zdravstvenim vlastima da ga odobre.

No mjeseci su prolazili, a odobrenje nije stizalo. Na kraju se jedan od crkvenih vođa sastao s ministrom i upitao ga što se događa. Ministar je bio razočaran zbog takvog zastoja i pobrinuo se da projekt bude brzo odobren.

Zatim je uprava Crkve trebala pronaći odgovarajuće mjesto za kliniku. Crkveni vođe obratili su se literarnom evangelistu koji je već pet godina živio na otoku. On je pronašao nekadašnji hotel koji se sastojao od dvije zgrade, smještene s obje strane ceste. Bio je na prodaju već dvije godine. Crkva je otkupila te zgrade.

Liječnik Josiah Tayali došao je s kopna kako bi osnovao kliniku. Pod njegovim vodstvom zgrade su obnovljene, a medicinska, kirurška i laboratorijska oprema dopremljena je s kopna.

Dr. Tayali je dobio i dozvolu za otvaranje ljekarne u sklopu klinike. Prema zakonu, sve zdravstvene usluge na Zanzibaru morale su biti besplatne, pa je prodaja lijekova bila način da se pokriju plaće zaposlenika. Prihod od lijekova bio je dovoljan i za plaće i za nabavu novih zaliha.

Klinika Zanzibar Seventh-day Adventist Dispensary otvorena je 31. siječnja 1988. godine. Glavni ministar Zanzibara bio je oduševljen. Kad bi netko iz njegove obitelji obolio, slao ih je upravo u tu kliniku. Među poznatijim pacijentima bila je i supruga predsjednika Zanzibara, kao drugi visoki dužnosnici. No, većina pacijenata dolazila je iz okolnih četvrti.

Dr. Tayali, koji je danas u mirovini, nazvao je kliniku Božjim čudom.

“To je bio Božji poziv na rad u Zanzibaru,” rekao je. “Ni smo to mi započeli.”

Klinika Zanzibar Seventh-day Adventist Dispensary pruža najvažnije zdravstvene usluge na otoku već gotovo četrdeset godina. U međuvremenu su otvorene i druge privatne klinike, i adventistička klinika danas smije naplaćivati svoje usluge. Međutim, zgrade su dotrajale i potrebna im je potpuna zamjena.

Vi možete postati dio ovog čudesnog projekta tako što ćete priložiti dar trinaeste subote. Prikupljena novčana sredstva omogućit će rušenje starih zgrada i izgradnju suvremenih prostora za novu kliniku. Hvala vam što ćete velikodušno podržati taj važan projekt.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite zemljovid Afrike s Tanzanijom, a zatim i otok Zanzibar, na kojemu se nalazi adventistička klinika.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s dr. Josiahom Tayalijem: bit.ly/Josiah2-ECD.
- ◆ Pogledajte i video zahvalu dr. Stephanoa Deusa Moja, direktora klinike: bit.ly/Stephano-ECD.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo temelji se na razgovoru s dr. Josiahom. Više o klinici možete pročitati i u njegovom članku u Adventističkoj online enciklopediji: bit.ly/Zanzibar-Dispensary.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

13. lipnja 2026.

Smeđa vrata

Tanzanija

Misijsko iskustvo od ovog tjedna govori o tome kako su prvi krštenici pristupili Adventističkoj crkvi na otoku Zanzibaru, koji pripada Tanzaniji i nalazi se uz istočnu obalu Afrike. To se dogodilo 1987. godine.

Bilo je subotnje jutro — uobičajen dan na afričkom otoku Zanzibaru.

Josiah, prvi liječnik u tada jedinoj adventističkoj klinici na otoku, pripremao se za odlazak na bogoslužje, kad je začuo kucanje na vratima klinike.

Bio je iznenađen. Nitko nikada prije nije pokucao otkako se uselio u kliniku prije nekoliko mjeseci. Tijekom boravka na otoku naučio je da je vrlo neuobičajeno da ljudi kucaju. Ako bi netko želio privući pozornost ukućana, jednostavno bi povikao: “Halo! Halo!” Ljudi su kucali samo na kopnu Tanzanije, gdje se Josiah rodio.

Josiah je prišao vratima i otvorio ih. Bila su velika i smeđa — jedina takva vrata u tom kraju. Ispred njih je stajalo sedam nepoznatih ljudi — tri muškarca, žena, tinejdžer i dvoje djece.

“Izvolite, što želite?” upitao ih je.

Jedan od muškaraca je odgovorio:

“Doktore, znamo da je ovo klinika, ali došli smo razgovarati s vama.”

“O čemu želite razgovarati?” upitao je Josiah.

“Samo nas poslušajte”, rekao je čovjek. “Imamo vam nešto reći.”

Josiah ih je pozvao unutra. Muškarac se predstavio kao Moses, a ostali su bili njegova supruga, djeca i prijatelj Ezeziel.

Zatim je ispričao neobičnu priču.

Rekao je da je sanjao san u kojem mu je bilo rečeno da ide u određeni dio grada.

“Tamo ćeš vidjeti velika smeđa vrata,” rekao mu je glas. “Pokucaj na ta vrata. Ljudi koji ti otvore su kršćani s kopna koji su donijeli Radosnu vijest o Isusu na ovaj otok. Oni će ti reći što ti je za činiti.”

Moses je bio iznenađen tim snom, ali kad se probudio, odlučio ga je zanemariti.

Zatim je ponovno sanjao taj san. Ponovno ga je zanemario.

Kad ga je treću noć ponovno sanjao, ujutro je okupio obitelj i poveo ih je do klinike. Bilo je rano u subotnje jutro.

“U ovoj četvrti postoje samo jedna velika smeđa vrata,” rekao je Josiahu. “Prepoznao sam ih iz sna. Kad smo jutros stigli, vrata su bila zatvorena. U snu mi je rečeno da pokušam — i zato sam pokucao.”

Josiah se nasmiješio.

Moses je nastavio:

“Možda si ti čovjek iz mojih snova kojeg tražim. Jesi li ti kršćanin?”

Josiah je klimnuo glavom i rekao: “Danas je dan bogoslužja i upravo idem u crkvu. Želite li poći sa mnom?”

Moses je pristao.

Zajedno su otišli do ceste i sjeli u autobus koji ih je doveo do kućne crkve. Nakon bogoslužja tamo su ručali i potom se autobusom vratili u kliniku.

Od toga dana Moses i njegova obitelj počeli su redovito svake subote dolaziti u kućnu crkvu. Josiah ih je posjećivao i proučavao Bibliju s njima. Ispostavilo se da je Moses bio kršćanin koji se prije sedam godina preselio na Zanzibar s kopna. Ne tako davno upoznao je adventističkog literarnog evanđelistu s kojim je, zajedno s prijateljem Ezekielom, proučavao Bibliju.

Upravo tada počeo je sanjati sne o velikim smeđim vratima.

Došao je dan kad je Josiah javio pastoru na kopno da zna dvoje ljudi — Mosesa i Ezekiela, koji su spremni za krštenje.

Pastor je bio iznenađen. Na Zanzibaru godinama nitko nije bio kršten. Nedugo zatim pastor je krstio Mosesa i Ezekiela u vodama Indijskog oceana. Josiah je s radošću gledao kako ta dvojica predaju svoj život Isusu.

On nije učinio ništa drugo osim što je otvorio velika smeđa vrata. Bog je učinio sve ostalo.

Velika smeđa vrata koja je Josiah tada otvorio, vrata klinike Zanzibar Seventh-day Adventist Dispensary, s vremenom su zamijenjena novim vratima. No danas je potrebno više od novih vrata: dvije zgrade koje čine kliniku dotrajale su i potrebno ih je srušiti i zamijeniti suvremenijima. Vi možete postati dio tog misijskog iskustva tako što ćete priložiti dar trinaeste subote, poznat i kao tromjesečni dar za misijske projekte. Novčana sredstva će omogućiti rušenje i izgradnju dviju novih zgrada za kliniku Zanzibar Seventh-day Adventist Dispensary. Hvala vam što ćete velikodušno podržati taj važan projekt.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite zemljovid Afrike s Tanzanijom i otokom Zanzibarom, gdje se nalazi adventistička klinika koja će dobiti dio novčanih sredstava od ovog tromjesečja.
- ◆ Pogledajte kratki video s dr. Josiahom Tayalijem: bit.ly/Josiah3-ECD.
- ◆ Pogledajte i zahvalu dr. Stephanoa Deusa Moja, ravnatelja klinike: bit.ly/Stephano-ECD.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo temelji se na razgovorima s dr. Josiahom i Ezekielom u klinici. Moses se u međuvremenu vratio na kopno.

- ◆ Više o klinici pročitajte u članku dr. Josiaha u online Adventističkoj enciklopediji: bit.ly/Zanzibar-Dispensary.
- ◆ Preuzmite slike o tom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

20. lipnja 2026.
Gospodar subote
Tanzanija

Misijsko iskustvo od ovoga tjedna govori o tome kako su prvi stanovnici na otoku Zanzibaru pristupili Adventističkoj crkvi. Zanzibar je dio Tanzanije i nalazi se uz istočnu obalu Afrike. Sve je započelo 1986. godine.

Ezekiel je bio zbunjen. Nije znao što misliti o knjizi s naslovom: “Je li pravi *šabat* petak, subota ili nedjelja?”

Netko mu je dao tu knjigu koju je napisao W. Duncan Eva, bivši dopredsjednik Generalne konferencije. Ezekiel ju je pročitao kod kuće na otoku Zanzibaru.

Za razliku od većine ljudi na otoku, Ezekiel je bio kršćanin. Na Zanzibar se preselio 1985. godine kako bi pobjegao od obiteljskih problema na kopnu Tanzanije.

Knjiga ga je zbunjivala. Bio je prilično siguran da pravi *šabat* nije petak, dan koji su mnogi na otoku svetkovali. Cijeli je život slavio nedjelju, ali je u knjizi pročitao da je Božji sveti dan odmora zapravo subota.

Razgovarao je s prijateljem, također kršćaninom, imenom Moses, koji se također preselio na Zanzibar s kopna. Zajedno su zaključili da poruka iz knjige ne može biti istinita; ali su dokazi u korist subote bili vrlo snažni. Stoga Ezekiel nije mogao izbaciti tu misao iz glave. Otišao je čovjeku koji mu je knjigu dao i rekao:

“Reci osobi koja ti je dala ovu knjigu neka dođe do mene. Želim je pitati za pravu istinu.”

Nedugo nakon toga je adventistički literarni evanđelist po imenu Yohana posjetio Ezekiela i Mosesa. Pokušao je odgovoriti na njihova pitanja o suboti. Kad su počeli razgovarati, ponudio im je biblijski tečaj “Glas proroštva”.

Dodao je: “Ako riješite sva pitanja iz lekcija, dobit ćete dar.”

Ezekiel i Moses su se počeli zanimati. Uzeli su prvih pet lekcija i riješili ih.

Yohana ih je ispravio i dao im još pet lekcija.

Nakon što su završili svih dvadeset lekcija, Yohana im je čestitao na uspješno završenom tečaju i uručio im potvrdu. Također im je dao obećani dar: tri para sivih hlača i tri crveno-plave košulje dugih rukava za svakog od njih.

Ezekiel i Moses su bili oduševljeni. Gospodarstvo na otoku je bilo slabo i mnogi ljudi posjedovali su samo jedan komplet odjeće.

Ezekiel je zadržao jedan komplet za sebe, a ostala dva poklonio rodbini. Iznenadeni rodaci pitali su ga gdje je nabavio odjeću.

Odgovorio im je: “Dodite, pokazat ću vam.”

Rodbina i prijatelji su se prijavili za biblijski tečaj.

Nakon završetka dvadeset lekcija, Ezekiel je počeo svetkovati subotu. Tada ih je Yohana pozvao da završe i drugi tečaj. Kad su ga završili, dobili su još jednu potvrdu i svatko od njih tri nova kompleta odjeće.

Zatim je Yohana ponudio biblijski tečaj o zdravlju. Nakon trećeg tečaja od dvadeset lekcija, Ezekiel i Moses su dobili još jednu potvrdu i novu odjeću.

Ukupno je prošla gotovo jedna godina dok su završili sva tri tečaja.

Tijekom tog razdoblja Moses je imao tri sna o velikim smeđim vratima. Nakon trećeg sna su on i Ezekiel pokušali na smeđa vrata nove adventističke klinike na otoku. Liječnik iz klinike ih je odveo u adventističku kućnu crkvu i dodatnim proučavanjem učvrstio njihovu vjeru.

Nakon završetka trećeg tečaja s Yohananom, Ezekiel je zatražio krštenje.

Tako su Ezekiel i Moses kršteni u Indijskom oceanu. Yohana i liječnik iz klinike su im se pridružili u vodi dok su se predavali Kristu.

Bili su to prvi adventisti koji su kršteni na Zanzibaru nakon mnogo godina.

Godine 1989. na otok je stigao prvi adventistički pastor, a 1995. otvorena je prva adventistička crkva.

Danas se vjernici sastaju u šest crkava i pet ogranaka subotnje škole. Ezekiel redovito pohada bogoslužja svake subote.

Moses se vratio na kopno Tanzanije, ali njih dvojica su i dalje ostala u vezi.

Ezekiel kaže da je zahvalan literarnom evanđelistu i liječniku. Kroz njih je upoznao subotu i Gospodara subote.

“Zahvaljujemo Bogu što se možemo osloniti na Njega,” rekao je.

Adventistička klinika na Zanzibaru pruža najvažnije zdravstvene usluge već gotovo četrdeset godina. Danas su njezine dvije zgrade stare i dotrajale te ih treba zamijeniti. Možete postati dio ovog misijskog iskustva darivanjem novca trinaeste subote ovog tromjesečja. Prikupljena novčana sredstva omogućit će rušenje postojećih i izgradnju novih, suvremenih zgrada. Hvala vam što ćete velikodušno darivati za ovaj važan projekt.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite zemljovid Afrike i Tanzanije, a zatim otok Zanzibar, na kojem se nalazi adventistička klinika koja će primiti dio novca iz cijelog svijeta prikupljenog ovog tromjesečja.
- ◆ Pogledajte kratki video s Ezekielom: bit.ly/Ezekiel-ECD.
- ◆ Pogledajte video poruku zahvale dr. Stephana Deusa Moja, ravnatelja klinike: bit.ly/Stephano-ECD.
- ◆ Više o Zanzibaru i literarnom evanđelistu Yohani Lukwaru pročitajte u online Adventističkoj enciklopediji: bit.ly/Zanzibar-ECD.

- ◆ O klinici čitajte ovdje: bit.ly/Zanzibar-Dispensary.
- ◆ Knjiga W. Duncana Eve, “Je li pravi šabat petak, subota ili nedjelja?” na svahiliju, široko je rasprostranjena po Tanzaniji, i mnoge je dovela do svetkovanja sedmog dana, subote.
- ◆ Više o piscu knjige: bit.ly/Duncan-Eva.
- ◆ Slike o ovom iskustvu možete preuzeti s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

27. lipnja 2026.
"Doktor" Ibrahim
Tanzanija

Misijsko iskustvo od ovog tjedna govori o prvom adventističkom pastoru koji je živio na otoku Zanzibaru, koji je dio Tanzanije i nalazi se na istočnoj obali Afrike. Pastor Ibrahim Alex Juma došao je na otok s kopna Tanzanije 1989. godine.

Ibrahim nije bio školovani liječnik. Studirao je teologiju da bi postao pastor, ali je poznavao mnoga zdravstvena načela jer je vodio programe "Prestani pušiti", pomagao ljudima da prestanu piti alkoholna pića i jeo biljnu hranu.

Na otok Zanzibar stigao je kao zdravstveni djelatnik, a ne kao pastor. Ibrahim je znao zašto — mnogi stanovnici otoka nisu bili kršćani, i ne bi ga prihvatili da je došao kao vjerski vođa. I on sâm je odrastao u nekršćanskoj vjeri po kojoj su živjeli mnogi na otoku.

Ibrahim je na Zanzibar došao sa suprugom i petero djece, godinu dana nakon otvaranja prve adventističke klinike na otoku. Radio je s ravnateljem klinike, dr. Josiahom, i stanovnici su ga počeli zvati "doktorom".

Kao zdravstveni djelatnik Ibrahim je putovao po otoku i poučavao ljude zdravstvenim načelima. Ubrzo je stekao veliki ugled.

Jednom je u hotelu primijetio da recepcionar neprestano puši cigarete, pa mu je rekao: "Mogu ti pomoći da prestaneš."

Pomolio se s njim i dao mu savjete o prestanku pušenja. Kada je recepcionar uspješno prestao, pripovijedao je svima o Ibrahimu.

Kad je Ibrahim došao, mjesna adventistička zajednica imala je samo sedam članova. Među njima su bili Ezekiel i Moses,

dvojica kršćana s kopna koji su kršteni nekoliko godina ranije, te još pet osoba koje su oni doveli Kristu.

Tih sedam vjernika dijelilo je svoju vjeru s drugim kršćanima. Mjesec dana nakon Ibrahimova dolaska, on je krstio devet novih vjernika. Jedna od tih osoba danas radi u adventističkoj klinici.

Još jedan zaposlenik klinike je laboratorijski tehničar, čiji je otac pristupio mjesnoj crkvi zahvaljujući Ibrahimovu radu. Taj je otac bio pastor neke druge crkve i jednom je pozvao Ibrahima da propovijeda. Ibrahim je propovijedao o suboti kao sedmom danu, i pastor se s cijelom obitelji obratio.

Ponekad su dani bili teški. Ibrahimova djeca, koja su tada imala između deset i petnaest godina, nerijetko su bila zlostavljana i napadana u školi. Ibrahim se molio da ne izgube vjeru i volju, i Bog je uslišao njegove molitve.

Njegovo petero djece, i šesto dijete koje je rođeno kasnije, danas su vjerni adventisti. Jedan je pastor, a jedna kći je pastorova supruga.

Opasnosti su bile prisutne. Jedan visoki državni dužnosnik jednom je upozorio Ibrahima i liječnika iz klinike: "Nemojte ići na taj sastanak. Netko vam želi nauditi."

U drugom slučaju mu je prijatelj, koji nije bio kršćanin, rekao: "Nemoj danas ići tamo. Žele ti nauditi."

Neki otočani nisu bili prijateljski raspoloženi. Jedan umirovljeni vojnik rekao mu je: "Došao si donijeti kršćanstvo na naš otok. Vрати se na kopno. Ne želimo te ovdje."

Drugi mu je zaprijetio riječima: "Ubit ćemo te ako ostaneš. Onaj tko te ubije, ide ravno u raj, jer je učinio dobro djelo; ubio je onoga tko je pokušao pokvariti naš otok."

Ali Ibrahim je preživio sve prijetnje, i mjesna crkva je rasla.

Neko vrijeme su se vjernici sastajali na unajmljenom nogometnom igralištu svake subote. Kako je potreba za crkvenom zgradom rasla, Ibrahim i liječnik iz klinike otišli su vlastima Zanzibara.

Ibrahim je rekao jednom od vođa:

“U našoj klinici imamo liječnike i medicinske sestre koji su adventisti. Nemaju gdje slaviti Boga. Možemo li dobiti zemljište za izgradnju crkve?”

Vođa je odmah naredio da se adventistima dodijeli zemljište za izgradnju mjesta bogoslužja.

Ibrahim je shvatio da je bilo lako dobiti zemljište zahvaljujući dobrom ugledu klinike koja je pomogla mnogim ljudima. Zahvalio je Bogu na tom blagoslovu.

Prva adventistička crkva otvorena je 1995. godine, a svečanosti posvećenja prisustvovao je tadašnji predsjednik Generalne konferencije Robert S. Folkenberg.

Sljedeće godine je Ibrahim završio svoj rad na Zanzibaru i vratio se na kopno.

Kad je došao, na otoku je bilo samo sedmero vjernika. Kad je otišao, bilo ih je stotinu i šezdeset. Danas na otoku živi više od tisuću adventista.

Ibrahim, koji danas ima sedamdeset i jednu godinu, i dalje propovijeda i sudjeluje u zatvorskom radu. Povremeno posjećuje Zanzibar, uključujući i sastanak na kampiranju prije tri godine.

Zahvalan je Bogu što ga je poslao na Zanzibar. Također je zahvalan za adventističku kliniku koja i danas donosi ozdravljenje mnogima.

Klinika The Zanzibar Seventh-day Adventist Dispensary gotovo četrdeset godina pruža najvažnije zdravstvene usluge okolnom stanovništvu. Danas su njezine dvije zgrade stare i dotrajale, i potrebno ih je zamijeniti. Možete postati dio ovog misijskog iskustva tako što ćete priložiti poseban dar trinaeste subote. Novac će omogućiti da se postojeće zgrade sruše i izgrade suvremene građevine. Tim darom će se podržati još četiri projekta u području Istočne srednjoafričke divizije: Klinika u Burundiju, Škola za medicinske sestre na Adventističkom sveučilištu Lukanga u Demokratskoj Republici Kongo, Osnovna

školu u Keniji i Veliki medijski centar u Demokratskoj Republici Kongo. Hvala vam što velikodušno prilazete svoje darove!

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Prikažite na zemljovidu kontinent Afriku i Tanzaniju, a zatim otok Zanzibar, gdje se nalazi adventistička klinika koja će primiti dio novčanih sredstava ovog tromjesečja.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video s Ibrahimom: bit.ly/Ibrahim-ECD.
- ◆ Pogledajte zahvalnu poruku dr. Stephana Deusa Moja, ravnatelja klinike: bit.ly/Stephano-ECD.
- ◆ Više o Zanzibaru pročitajte u Adventističkoj online enciklopediji: bit.ly/Zanzibar-ECD.
- ◆ O klinici čitajte ovdje: bit.ly/Zanzibar-Dispensary.
- ◆ Slike možete preuzeti s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

*****

*****

“Samo će Kristova metoda donijeti istinski uspjeh u do-
sezanju ljudi. Spasitelj se miješao s ljudima kao Onaj tko im
želi dobro. Pokazivao je suosjećanje za njih, služio njihovim
potrebama i stjecao njihovo povjerenje. Zatim im je rekao:
‘Slijedite me.’”

(Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 79; u izvorniku 143)

*****

Zanimljivosti o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji

Burundi

- ◆ Burundi ima 543 crkve, 501 zajednicu i 217.805 vjernika adventista. Sa stanovništvom od 13.186.000 to je jedan adventist na svakog šezdeset i jednog Burundijca.
- ◆ Godine 2020. procijenjeno je da je 93,4 posto stanovnika Burundija kršćanske vjere, 4,3 posto pripada tradicionalnim vjerama, 2,1 posto su muslimani, a samo 0,2 posto pripada drugim ili nijednoj vjeri.
- ◆ Burundijska unija misija dio je Istočne centralnoafričke divizije Crkve adventista sedmog dana. Sjedište joj je u Kiriri, Bujumbura, Burundi.
- ◆ Kad su adventisti prvi put stigli u Burundi, zemlja je već bila pod snažnim utjecajem Katoličke crkve. Vlasti i misionari drugih crkava branili su adventistima da šire svoju poruku.
- ◆ Prvi adventistički misionar u Burundiju bio je David E. Delhove, koji se 1925. godine nastanio u Bugandi, u provinciji Cibitoke. To područje bilo je puno komaraca koji su prenosili bolesti opasne za život.
- ◆ Delhove je završio tečaj tropske medicine, a zatim i jednomjesečnu praksu u državnoj bolnici kako bi stekao kvalifikaciju "Agent Sanitaire", što mu je omogućilo da prima i dijeli besplatne lijekove lokalnom stanovništvu.
- ◆ Prvi članovi Adventističke crkve u Burundiju obratili su se i krstio ih je David E. Delhove u rijeci Kaburantwa, u travnju 1928. godine.
- ◆ Godine 1929. Adventistička crkva u Burundiju, zajedno s drugim vjerama, službeno je priznata proglasom burundijskog kralja.

- ◆ Glavni grad Burundija je Gitega, četvrti najveći grad u zemlji.
- ◆ Službeni jezici Burundija su kirundi, francuski, engleski i svahili.
- ◆ Valuta Burundija je burundijski franak.
- ◆ Nacionalna životinja Burundija je lav.
- ◆ Nacionalna himna Burundija je "Burundi Bwacu" ("Naš Burundi").
- ◆ Susjedi Burundija su Ruanda na sjeveru, Tanzanija na istoku i jugoistoku te Demokratska Republika Kongo na zapadu. Na jugozapadu se nalazi jezero Tanganjika.
- ◆ Etnički sastav Burundija čine osamdeset i pet posto Hutui, četrnaest posto Tutsiji i jedan posto Twai.
- ◆ Burundi je jedna od najsiromašnijih zemalja na svijetu i jedna od najmanje razvijenih. Ipak, izvješće o svjetskoj sreći iz 2018. godine rangiralo je Burundi kao najsretniju zemlju na svijetu.
- ◆ Samo oko polovine stanovništva Burundija zna čitati i pisati.
- ◆ Burundi je dobio ime po kralju Urundija iz šesnaestog stoljeća, a na mjesnom jeziku kirundi znači "još jedan".
- ◆ Burundi je kolonizirala Njemačka, od 1880-ih do kraja Prvog svjetskog rata, kad je bila prisiljena predati vlast Belgiji.
- ◆ Burundi je stekao neovisnost 1. srpnja 1962. godine i postao ustavna monarhija s kraljem Mwami Mwambutsom IV.
- ◆ Od 1960-ih Burundi je pretrpio česte državne udare i građanske ratove. Trenutno je razmjerno stabilan, s predsjedničkim predstavničkim demokratskim oblikom republike.
- ◆ Burundi je jedna od najmanjih afričkih zemalja, i nema izlaz na more.
- ◆ Izvor rijeke Nil nalazi se u području Bururi u Burundiju.
- ◆ Poljoprivreda je glavna industrijska grana u Burundiju, a najčešće namirnice su slatki krumpir, kukuruz, riža, banane i grašak. Meso je skupo i jede se samo nekoliko puta mjesečno.

- ◆ Bubenjanje je važan dio burundijske kulture. Jedan od tradicionalnih bubnjeva je karjenda, kojem se daju imena poput “donositelj mira” ili “gospodarica zemlje”.
- ◆ Druga tradicijska glazbala koja se koriste u burundskoj glazbi su ikembe (harfa), indonongo (gusle s jednom žicom), umuduri (žičano lučno glazbalo s tikvom na jednom kraju) i inanga (još jedno glazbalo slično harfi).
- ◆ Nogomet je omiljen sport u Burundiju, kao i košarka, atletika i borilačke vještine.
- ◆ Ljudi u Burundiju su izvrsni pripovjedači koji kroz priče, poeziju i pjesme prenose povijest i životne pouke. “Kivivuga amazina” je natjecanje u poeziji za stočare, u kojem pokušavaju nadmašiti jedni druge u smišljanju pjesama o tome koliko su nenadmašni.
- ◆ Divlje životinje u Burundiju uključuju antilope, pavijane, bivoje, krokodile, nilske konje, leoparda, lavove i bradavičaste svinje, iako u zemlji zbog krivolova više nema slonova.
- ◆ Očekivani životni vijek u Burundiju iznosi šezdeset i šest godina za muškarce i oko sedamdeset godine za žene.

Demokratska Republika Kongo

- ◆ Demokratska Republika Kongo ima 2.388 crkava, 1939 zajednica i 1.780.124 adventističkih vjernika. Sa stanovništvom od 102.263.000 ljudi to je jedan član crkve na svakog sto trideset i jednog stanovnika Konga.
- ◆ Crkvu u Demokratskoj Republici Kongo čine Istočna kongoanska, Sjeveroistočna kongoanska i Zapadna kongoaska unija misija.
- ◆ Godine 2021. procijenjeno je da je 95,4 posto stanovnika Demokratske Republike Kongo kršćansko, 2,6 posto pripadnika tradicionalnih vjera, 1,5 posto muslimana, a samo 0,5 posto pripadalo je nekoj drugoj ili nijednoj religiji.
- ◆ Misija Musofu u Zambiji, blizu granice s Kongom, osnovana je 1917. godine, a otvaranje škole privuklo je stotinu i tride-

set mladih Kongoanaca koji su pješačili kroz šumu iz Konga kako bi pohađali školu. Jedan od njih, Matthew Chiwanga, postao je propovjednik.

- ◆ Godine 1919. poglavica Nshikala u Mwilambweu dodijelio je zemlju misionaru S. M. Konigmacheru, a misija Songa osnovana je 1921. godine. Zahvaljujući evangeliziranju od vrata do vrata, četvero mladih ljudi se te godine obratilo.
- ◆ Zbog nestabilnosti uzrokovane borbama za neovisnost i ratovima koji su uslijedili, mnogi strani misionari morali su napustiti zemlju, a Kongoanci su morali preuzeti vođenje posla, često bez ikakve pripreme.
- ◆ Budući da u Kongu nije postojalo učilište, kongoanski djelatnici morali su se školovati u Solusiju u Zimbabveu, i u misiji Malamulo u Malaviju.
- ◆ Naposljetku je adventistička crkva u Kongu uspjela otvoriti pet sveučilišta za obuku adventističkih radnika: Lukanga, Phillip Lemon u Lubumbashiju, Adventističko sveučilište Konga u Kinšasi, Adventističko sveučilište u Gomi i Adventističko sveučilište u Kanangi.
- ◆ Demokratska Republika Kongo također se naziva Kongo-Kinšasa, kako bi se razlikovala od Republike Kongo, koja se često naziva Kongo-Brazzaville. Velika rijeka Kongo razdvaja te dvije države.
- ◆ Glavni grad Kinšasa nije samo najveći grad u zemlji, već i jedan od najnaseljenijih gradova u Africi.
- ◆ Službeni jezik je francuski, ali se priznaju i nacionalni jezici kituba, lingala, svahili i tšiluba.
- ◆ Valuta države je kongoanski franak.
- ◆ Demokratska Republika Kongo graniči sa Centralnoafričkom Republikom i Južnim Sudanom na sjeveru, Ugandom, Ruan-dom, Burundijem i Tanzanijom na istoku, Zambijom i Angolom na jugu te Republikom Kongo na zapadu.
- ◆ Nacionalna životinja Demokratske Republike Kongo je leopard.

- ◆ Nacionalna himna Demokratske Republike Kongo je “Debout Congolais” (“Ustani, Kongoanče”).
- ◆ Demokratska Republika Kongo je druga najveća zemlja na afričkom kontinentu s više od dvije stotine različitih etničkih skupina. Najveće skupine su Luba, Kongo i Mongo.
- ◆ Najraniji stanovnici područja koje danas čini Demokratsku Republiku Kongo bili su srednjoafrički skupljači plodova. Narodi Bantu stigli su na to područje prije oko tri tisuće godina.
- ◆ Godine 1885. belgijski kralj Leopold II. proglasio je da osobno posjeduje Kongo, osnivajući Slobodnu Državu Kongo, ali je do 1908. stvarna belgijska vlada preuzela nadzor nad područjem i nazvala ga Belgijski Kongo.
- ◆ Godine 1960. zemlja je stekla neovisnost, a načelnik stožera njihove vojske, Joseph Mobutu, preuzeo je vlast i preimeno-
vao zemlju u Zair. Kad je izgubio vlast, 1997. godine, zemlja je preimenovana u Demokratsku Republiku Kongo.
- ◆ Demokratska Republika Kongo je druga najveća zemlja u Af-
rici po površini, i četvrta po broju stanovnika, nakon Nigeri-
je, Etiopije i Egipta.
- ◆ Oko devedeset i sedam posto desetogodišnjaka u državi ne-
ma osnovne vještine čitanja i pisanja.
- ◆ Divlje životinje koje se nalaze u zemlji uključuju lavove, anti-
lope, bivole, geparde, žirafe i hijene. U rijekama i jezerima
se mogu naći nilski konji i krokodili.
- ◆ Ugrožene životinje u zemlji uključuju bonobe, čimpanze, slo-
nove i gorile.
- ◆ U Demokratskoj Republici Kongo vade se i izvoze dijamanti,
bakar, kobalt, zlato, cink, ugljen i nafta.
- ◆ Demokratska Republika Kongo je velika zemlja koja uključuje
prašume, močvare, visoravni, ravnice i planine.
- ◆ Većina stanovništva u zemlji bavi se poljoprivredom. Uzgaja-
ju manioku, slatki krumpir, taro, jam, trputac, bamiju, rajči-
ce, grah, kavu, kukuruz, kikiriki i rižu.

- ◆ Piletina i kozje meso glavni su izvor bjelančevina za stanovništvo, ali budući da su skupi, jedu se samo u posebnim prilikama.
- ◆ Nacionalno jelo u zemlji je “poulet à la Moambé” (piletina moambe) — piletina u umaku moambe, koji se pravi od palminog ulja i kikirikija.
- ◆ Nogomet je najomiljeniji sport u zemlji. Česti su i košarka, atletika, odbojka i boks.
- ◆ Tradicionalna narodna glazbala koja se često sviraju su ksilofon i mvet (bambusova cijev s četiri ili pet žica i do tri rezonatora od tikve).
- ◆ Rijeka Kongo najdublja je rijeka na svijetu, a na nekim mjestima doseže dubinu do 220 metara.

Kenija

- ◆ Kenija ima 7.804 crkve, 3.910 malih skupina i 1.169.754 adventističkih vjernika. Sa stanovništvom od 73.244.000, to znači da na svaka šezdeset i tri stanovnika Kenije dolazi jedan član Adventističke crkve.
- ◆ Adventističku crkvu u Keniji čine unije Istočnokenijska i Zapadnokenijska konferencija.
- ◆ Kršćani čine 85,5 posto stanovništva Kenije. Islam primjenjuje jedanaest posto stanovništva.
- ◆ Prvi adventistički misionari došli su u Britansku Istočnu Afriku (današnju Keniju) 1906. godine. Peter Nyambo, Arthur Carscallen i njegova supruga Hellen Thompson osnovali su misiju Gendia na istočnoj obali Viktorijinog jezera i započeli rad među narodom Luo.
- ◆ Južnoafrički farmer po imenu David Sparrow i njegova obitelj stigli su u Britansku Istočnu Afriku u prosincu 1911. godine kako bi obrađivali visoravan Uasin Gishu. Postali su prvi bijeli adventisti u tom području koji nisu bili zaposleni kao misionari.

- ◆ Obitelj Sparrow širila je evandeosku poruku među narodom Nandi, kao i među europskim doseljenicima koji su govorili afrikaans i engleski te obrađivali zemljište u toj visoravni.
- ◆ Strogi zakoni zabranjivali su društveno miješanje Europljana i Afrikanaca, ali Adventistička crkva i škola osnovane su u Kaigatu, unutar rezervata Nandi, 1933. godine, te su im se povremeno u bogoslužjima pridruživali i drugi europski adventisti.
- ◆ Godine 1921. su se dr. Alex George Madgwick i njegova supruga Vera naselili u misiji Kanyadoto kako bi započeli prvi adventistički zdravstveni rad u Keniji. Radili su u teškim uvjetima, obavljajući operacije na kuhinjskom stolu u kolibi od blata, sterilizirajući kirurške instrumente na otvorenoj vatri u limenkama za kerozin.
- ◆ Glavni grad Kenije je Nairobi. Naziv dolazi iz masajske riječi za “hladnu vodu.”
- ◆ Kenija je dobila ime po planini Kenya. Vjerojatno dolazi iz jezika kikuyu i kamba, i znači “Božje mjesto odmora.”
- ◆ Planina Kenya je ugasli vulkan i druga najviša planina u Africi, s visinom od 5.199 metara.
- ◆ Službeni jezici u Keniji su svahili i engleski. Većina Kenijaca govori i engleski i svahili, kao i neki treći jezik, jer Kenija ima više od šezdeset plemenskih jezika.
- ◆ U Keniji postoje najmanje četrdeset i dvije različite etničke skupine.
- ◆ Novčana valuta Kenije je kenijski šiling.
- ◆ Kenija graniči s pet zemalja: Sudanom na sjeverozapadu, Etiopijom na sjeveru, Somalijom na istoku, Ugandom na zapadu, Tanzanijom na jugu i Indijskim oceanom na jugoistoku. Najduža granica je s Etiopijom, dugačka više od 867 kilometara.
- ◆ Nacionalna životinja Kenije je lav.
- ◆ Nacionalna himna je “Ee Mungu Nguvu Yetu” (“O, Bože svega stvorenja”), temeljena na tradicionalnoj kenijskoj narodnoj pjesmi.

- ◆ Kenijsko geslo je “Harambee” (“Povucimo svi zajedno”).
- ◆ Kenija je jedno od najpopularnijih odredišta za safarije. Milijuni ljudi posjećuju kenijsku savanu svake godine kako bi vidjeli geparde, slonove, žirafe, nilske konje, lavove, nosoroge, zebre i mnoge druge životinje.
- ◆ Kenijske vlasti uspostavile su više od pedeset rezervata i parkova kako bi zaštitile divlje životinje te zemlje od krivolova.
- ◆ Kenija je bila kolonija Ujedinjenog Kraljevstva od 1920. do 1963. godine. Od stjecanja neovisnosti, Kenija je unitarna predsjednička republika.
- ◆ “Hakuna Matata” je izraz na svahiliju koji znači “nema problema”. Kenijci se obično ne uzrujavaju zbog nečega što ne mogu promijeniti.
- ◆ Prva Afrikanka koja je osvojila Nobelovu nagradu za mir bila je Wangari Muta Maathai, kenijska ekološka, društvena i politička aktivistica. Osvojila ju je 2004. godine za doprinos održivom razvoju, demokraciji i miru. Ona je osnovala pokret Zeleni pojas, koji je zasadio više od pedeset i jedan milijun stabala diljem Kenije.
- ◆ Gotovo sedamdeset i pet posto svih osvajača zlatnih medalja u trčanju na duge staze dolazi iz Kenije. Trenutni svjetski rekorder u maratonu je Kelvin Kiptum, a muškarci sa sljedećih pet najbržih vremena su svi redom Kenijci.
- ◆ Velika tektonska rasjelina (Great Rift Valley) prolazi kroz Keniju od sjevera do juga.
- ◆ Najduža rijeka u Keniji je Tana, duga oko tisuću kilometara.
- ◆ Viktorijino jezero, koje dijele Kenija, Uganda i Tanzanija, najveće je tropsko jezero na svijetu i drugo po veličini slatkovodno jezero.
- ◆ Glavna gospodarska grana u Keniji je poljodjelstvo. Kenija je jedan od vodećih svjetskih izvoznika kave, čaja i rezanog cvijeća (posebice ruža i krizantema).
- ◆ Osnovne namirnice u Keniji su kukuruz, proso, sirak i grah, kao i povrće i voće.

- ◆ Uobičajena jela uključuju ugali, tradicionalnu kašu od kukuruznog brašna; sukuma wiki, raštiku kuhanu s lukom i začinima; nyama choma ili pečeno meso; kachumbari, salsa od nasjeckanog luka, rajčica i paprike; githeri, vegetarijanski gulaš od kukuruza i graha; vibibi, palačinke od kokosa i riže; pilau, začinjeno jelo od riže; i chapati, tanki kruh od brašna, ulja, vode i soli pečen na otvorenoj vatri.

Tanzanija

- ◆ Tanzanija ima 4.453 crkve, 2.774 malih skupina i 1.009.355 adventističkih vjernika. Sa stanovništvom od 67.438.000, to znači jedan član Adventističke crkve na svakih šezdeset i sedam stanovnika.
- ◆ Adventistička crkva u Tanzaniji sastoji se od Unije konferencija sjeverne Tanzanije i Unije misija južne Tanzanije.
- ◆ Godine 2020. procijenjeno je da je 63,1 % stanovnika Tanzanije kršćanske vjere, 34,1 % muslimanske, 1,2 % pripada tradicionalnim vjerovanjima, a 1,6 % ima neku drugu vjeru ili nisu religiozni.
- ◆ Prvi misionari na području koje će kasnije postati Tanzanija bili su Nijemci A. C. Enns i Johannes Ehlers, koji su stigli 1903. godine. Enns je bio vrtlar, a Ehlers je radio kao soboslikar za Adventističku crkvu u Njemačkoj.
- ◆ Enns i Ehlers su bili zaručeni, ali su morali ostaviti svoje zaručnice u Njemačkoj kad su otputovali u Afriku.
- ◆ U studenom 1903. godine poslali su poruku da su sretno stigli i da im je njemački guverner dodijelio područje Južni Pare za rad. U Giti su od poglavice Sekimange kupili deset hektara zemlje za stotinu njemačkih rupija.
- ◆ Prve adventističke misije — Friedenstal (Mamba), Kihurio i Suji — osnovane su u pokrajini Pare.
- ◆ Neposredno prije Prvog svjetskog rata misionari H. Kotz i Petro Risase dovršili su prijevod Novog zavjeta na lokalni jezik Času.

- ◆ Glavni grad Tanzanije je Dodoma. Najveći grad, te bivši glavni grad, je Dar es Salaam s oko sedam milijuna stanovnika.
- ◆ Službeni jezici Tanzanije su svahili i engleski.
- ◆ Valuta Tanzanije je tanzanijski šiling.
- ◆ Tanzanija graniči s Ugandom, Viktorijinim jezerom i Kenijom na sjeveru; Indijskim oceanom na istoku; Mozambikom, jezerom Njasa, Malavijem i Zambijom na jugu i jugozapadu; te jezerom Tanganjika, Burundijem i Ruandom na zapadu.
- ◆ Nacionalna životinja Tanzanije je žirafa, nacionalni cvijet je afrički klinčić, a nacionalni simbol je uhuru — petrolejska baklja koja znači slobodu i svjetlost.
- ◆ Nacionalna himna Tanzanije je "Mungu ibariki Afrika" ("Bože, blagoslovi Afriku").
- ◆ Tanzanija ima oko stotinu dvadeset i pet etničkih skupina. Najveće su Sukuma, Nyamwezi, Chagga i Haya, svaka s više od milijun pripadnika. Postoje značajne manjine indijskog, kineskog i arapskog podrijetla.
- ◆ Tanzanija je najveća zemlja u istočnoj Africi i uključuje otoke Unguja (Zanzibar), Pemba i Mafia. Unguja je najveći tanzanijski otok.
- ◆ Planina Kilimandžaro, uspavani vulkan, najviša je točka u Africi, s visinom od 5.895 metara, i najviša samostojeća planina na svijetu. Okružena je s tri velika afrička jezera: Viktorijinim jezerom na sjeveru, jezerom Tanganjika na zapadu i jezerom Njasa na jugozapadu.
- ◆ Postoji osam planinarskih ruta na Kilimandžaro, a uspon do vrha obično traje oko tjedan dana. Među penjače primaju i djecu stariju od deset godina.
- ◆ Dogovoreni brakovi još se uvijek sklapaju u mnogim tanzanijskim obiteljima.
- ◆ Najveći preostali broj slonova nalazi se u rezervatu Selous, ali su i dalje ugroženi zbog krivolova poradi slonovače.
- ◆ Nacionalni park Gombe Stream u Keniji poznat je po istraživanjima čimpanzi, koje je tamo provodila slavna zoologinja Jane Goodall.

- ◆ Tanganjika i Zanzibar postale su neovisne 1960-ih, a 1964. spojile su se i oblikovale Tanzaniju.
- ◆ Tanzanija je najveći svjetski proizvođač klinčića.
- ◆ Najstarija ljudska naselja na svijetu pronađena su u klancu Olduvai u sjevernoj Tanzaniji. To se područje često naziva “kolijevkom civilizacije”.
- ◆ Tanzanit je dubokoplavi dragi kamen, otkriven 1967. godine, i nalazi se isključivo u Tanzaniji.
- ◆ Masajska kultura i tradicija mogu se vidjeti na sjeveru zemlje, oko Arushe. Masajske kuće (manjata) grade se od drveta, kravlje balege i blata. Zajednica kuća naziva se boma.
- ◆ Samo 73 % žena i 83 % muškaraca u Tanzaniji zna čitati i pisati.
- ◆ Gotovo polovica stanovništva Tanzanije mlađa je od petnaest godina.
- ◆ Gospodarstvo se većinom oslanja na poljoprivredu — uzgajaju se banane, grah, kasava, kukuruz, slatki krumpir te čaj i kava.
- ◆ Tanzanijska kuhinja temelji se na povrću, voću i začinima poput cimeta, korijandera, klinčića i kima. U mnogim jelima koristi se kokosovo mlijeko.
- ◆ Omiljena tanzanijska jela uključuju “wali na nazi” — rižu kuhanu u kokosovom mlijeku, mandazi — mekane pržene kruščiće koji se jedu kao užina ili s umakom, ndizi kaanga — pržene banane, mshikaki — mariniranu govedinu, ovčeginu ili kozje meso na ražnjiću, ugali — kašu od kukuruznog brašna.
- ◆ Najpopularniji sportovi u Tanzaniji su nogomet i boks.

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com